

‘கடலோரக் காற்று’ என்ற ஈழத்துத் திரைப்படம் எல்லோருக்கும் நினைவிருக்கும். கடற் புலிகளின் சண்டையைத் மிகத் தத்ருபமாகத் திரையிற் காட்டிய படம். புலம்பெயர் தமிழர்களால் மட்டுமல்ல, சமாதான காலங்களில் சிங்கள மக்களாலும் அதிகமாகப் பார்க்கப் பட்ட ஒரு படம்.

இப்படப்பிடிப்பு அனுபவம் பற்றி... “ஒரு இரவு கடற்சண்டையைப் படம் பிடிக்க 9 படகுகளில் நாம் சென்ற போது இலங்கை கடற்படையின் 7 டோராப் படகுகள் எம்மைச் சுற்றிவளைத்தன. அவர்களுடன் வானலைகளில் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி நாம் யார் என்பதை விளக்கிய போதும் அவர்கள் எம்மை நம்பவில்லை. திடீரென அவர்களது பீரங்கிகள் முழங்கத் தொடங்கின. குண்டுகள் எமது காதுகளைக் கிழித்துக் கொண்டு சென்றன. அந்த நிலையிலும் எமது ஒன்பது கமராக்களும் இயங்கின. காட்சி எதிர்பாராத விதமாக சிறப்பாகப் படமாக்கப்பட்டது.

இன்னொரு இரவு மீனவர் இருவர் கடற்படையினரிடம் கையைத் தூக்கியவாறு சரணடையும் காட்சியைப் படமாக்கப் புறப்பட்டோம். கும்மிருட்டு. ஜெனரேட்டர் இயங்காமல் குளறுபடி செய்தது. இயக்க முயற்சி செய்து கொண்டிருந்த போது தற்செயலாக நிமிர்ந்து பார்த்தேன். 10 அடி தூரத்தில் ஒரு கறுத்த இராட்சச உருவம் எமது திசையில் வந்து கொண்டிருந்தது. சிந்திப்பதற்குள்ளாகவே அது எமது வள்ளத்தை இடித்துவிட்டது. இடித்தது புலிகளின் கப்பல். எல்லோரும் நான் இறந்து விட்டதாக எண்ணி எனது உடலைத் தேடினார்கள். நானோ அந்தக் கப்பலின் நுனியில் இருந்த சட்டத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தேன்...”

கேசவராஜ்!

கடலோரக்காற்று, பிஞ்சுமனம், தாயகமே தாகம், மரணம் வாழ்வின் முடிவல்ல, திசைகள்

தாயார் ஆசிரியையாக இருந்ததால் அவர் கற்பித்த சிலாபம் றோமன் கத்தோலிக்கத் தமிழ்ப்பாடசாலை, கண்டி தூய சில்வெஸ்டர் கல்லூரி என்பவற்றில் ஆரம்பக் கல்வியையும், யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் உயர் கல்வியையும் கற்றார்.

சிலாபத்தில் பயிலும் நாட்களில் நடைபெற்ற தமிழ்த்தின விழாவில் மேடையேறிய ‘சீதை-

யைத் தேடிய அனுமர்” என்ற ஓரங்க நாடகமே இவர் நடித்த முதல் நாடகமாகும். அப்போது அவருக்கு வயது 8. பின்னர் 4ம் வகுப்பில் இலங்கை வேந்தன், 5ம் வகுப்பில் பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும் ஆகிய நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்தார்.

அரியாலை சுதேசிய விழாவொன்றில் இடம் பெற்ற சாணக்கியன் என்ற நாடகத்தில் நடித்த என்.ரி குணம் அவர்களின் நடிப்பைப் பார்த்து தானும் நடிக்க வேண்டும் என்ற வெறி அவர் மனதில் ஆழப்பதிந்து கொண்டது. இதன்

84இல் திம்புப் பேச்சுவார்த்தை நடந்த சமயம், ‘தாயகமே தாகம்’ என்ற திரைக்கதையை எழுதி, நெறியாள்கை செய்தார். ரகுமான் சகுர் என்பவர் ஒளிப்பதிவைச் செய்தார். டப்பிங் மற்றும் இசை சேர்க்க ‘டிராக்’ வசதிகள் இல்லாத அந்நாளில் இப்படத்தை முடிக்க 18,000 ரூபா செலவாகியது. மொகமட் என்ற நண்பர் இதில் 5000 ரூபாவைக் கொடுத்து உதவினார்.

அடுத்த இவரது படம் ‘மரணம் வாழ்வின் முடிவல்ல’. எல்லைக்கிராமங்களில் திட்டமிட்டு நடாத்தப்பட்ட கலவரங்கள், முஸ்லிம் தமிழ் நல்லுறுவு மற்றும் போதை மருந்துகள் பற்றிய படம். போராட்டம் பற்றி போராடிகள் தான் படம் எடுக்கலாம் என்பதால் இப்படத்தை வெளியிடுவதில் சிக்கல்கள் இருந்தன.

இதன் போது தான் இவரது வாழ்க்கையில் எதிர்பாராத சம்பவம் இடம்பெற்றது. நிதர்சனம் அலுவலகத்துக்கு வந்த தலைவர் தற்செயலாக இந்தப்படத்தின் வீடியோ கசட்டைக் கண்ணுற்று ‘படத்தைப் போடு, 10 நிமிசம் பார்த்து விட்டுப் போகிறேன்’ என்று பார்க்கத் தொடங்கியவர் படம் முடியும் வரை இருந்து பார்த்துவிட்டுப் படத்தை வெளியிடுமாறு கூறியதோடு 4000 ரூபாவும் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றார்.

இது போன்ற இன்றுமொரு சம்பவமும் ‘கடலோரக் காற்று’ சமயத்தில் நடந்தது. அப்படத்தில் ஒரு சிங்கள கடற்படைவீரனை நல்லவனாகச் சித்தரித்திருப்பார். இதனால் பல எதிர் விமர்சனங்களை இவர் சந்தித்தார். தலைவர் அப்படத்தைப் பார்த்து விட்டுப் படத்திலேயே தனக்குப் பிடித்த பாத்திரம் அந்தக் கடற்படை வீரன் பாத்திரம் தான் என்று கூறினார். இப்படத்தைப் பார்த்த பிரசன்ன விதானகே, அசோக கந்தகம, தர்மசிறி பண்டாரநாயக்கா, வசந்த உபயசேகர போன்ற சிங்கள திரைப்பட நெறியாளர்கள் சமாதான

தார். 94இல் அரியாலை சுதேசிய விழாவில் மேடையேறிய கர்ணன் நாடகத்தில் துச்சாதனனாகவும், 95இல் இடம்பெற்ற இராவணன் வரன் நாடகத்தில் விபீஷணனாகவும் வேடமேற்றார்.

இதன் பின்னர், காதலித்த பின் கைவிடுவதே குற்றம் என்ற கருவை வைத்து திசைகள் வெளிக்கும் என்ற காதல் கதையைப் படமாக்கினார். இப்படம் முடியும் போது சூரியக்

- ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன் -

கதிர் இராணுவ முற்றுகை ஆரம்பமாக யாழ்ப்பாண இடம்பெயர்வு நிகழ்ந்தது. இதனால் கிளிநொச்சி மத்திய கல்லூரியில் இப்படத்தின் வெளியீடு இடம்பெற்றது.

தொடர்ந்து இவர் எழுதி நெறியாள்கை செய்த ‘அப்பா வருவார்’ என்ற குறும் திரைப்படம், காலையில் தோட்டத்துக்குச் சென்ற அப்பாவின் வருகைக்காகக் காத்திருக்கும் பிள்ளைகளின் மன அவலங்களை உருக்கமாகச் சொல்லியது.

அடுத்து அரியாலையில் நடந்த உண்மைச் சம்பவத்தை வைத்து ‘ஆர் அடித்து நீ ஆமுதாய்’ என்ற குறும்படத்தை எடுத்தார். மண்குவாரியில் மண் எடுப்பதால் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளையும் இயற்கை அழிவையும்

இயக்குனர் ந. கேசவராஜ்

வெளிக்கும் போன்ற திரைப்படங்களையும், கசப்பு, அப்பா வருவாரா, ஆர் அடித்து நீ அமுதாய் ஆகிய குறும்படங்களையும் எழுதி, நெறியாள்கை செய்த பெரும் கலைஞர்.

துயரமான வாழ்வியல் சூழலிலும் மண்ணிலே வாழ்ந்துகொண்டு மக்களின் அவலங்களையே திரைக் கதைகளாக்கி வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்த யதார்த்தவாதி.

அரியாலை மண்ணில் பிறந்து சிறு வயதிலே நாடகங்கள் மீது காதல் கொண்டு பின்னர் திரைப்படம் எடுக்க வேண்டும் என்று அத்தீத வெறிப்பிடித்து அலைந்து, ஒரு சாதாரண இளைஞனுக்குரிய வாழ்வைத் தொலைத்து கலைப்பாதையில் தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்து அதில் பெரும் தடங்களைப் பதித்தவர்.

இறுதி யுத்தத்தில் உயிர் தப்பி வந்தவருடன் தொடர்பு கொண்டு பல மணி நேரம் பேசினேன்.

முள்ளிவாய்க்காலைக் கடக்கும் போது சன நெரிசலில் தனது கைதவறி விடப்பட்ட மூதாட்டியின் இறுதி ஓலம்....

அப்பா செத்துப் போனார் என்பதையே சாதாரணமாகச் சிரித்துக் கொண்டு சொல்லும் சிறுவர்களை அண்மையில் புன்னைநீராவியடி மகாவித்தியாலாயத்தில் சந்தித்த சோகம்...

ஆதரவற்று வன்னியின் தெருக்களில் திரியும் தெருக்கூத்துக் கலைஞர்களின் துயரம்...

தனிநாடு கேட்ட சனம் இப்ப தேசிய கீதத்தைத் தமிழில் பாடுவது பற்றிச் சண்டைபிடிக்குதுகள் என்ற கோபம்...

இவ்வாறு, சிலவேளைகளில் குரல் தழு தழுத்தும், பல இடங்களில் பேசமுடியாமல் மெளனமாகவும் அவருடனான உரையாடல் தொடர்ந்தது. அந்த நீண்ட உரையாடலிலிருந்து ‘இதை எழுதலாமா’ என்று சம்மதம் கேட்டு இதனை எழுதுகிறேன்.

கேசவராஜ் 1962 ஜப்பசி 19இல் பிறந்தவர்.

காரணமாக தனது 16வது வயதில் அரியாலை இளைஞர் ஒன்றியத்தில் ‘பாசதீபம்’ என்ற நாடகத்தையும், அரியாலை சுதேசிய விழா நாடகப் போட்டிக்காக ‘விதிவலைகள்’ என்ற நாடகத்தையும் இவரே எழுதி பிரதான வேடமேற்று நடித்திருந்தார்.

1979இல் இடம்பெற்ற அரியாலை சுதேசிய வைரவிழா நாடகப்போட்டியில் 32 நாடகங்கள் பங்குகொண்டன. இதில் கேசவராஜின் நாடகமான ‘இரட்டை மனிதர்’ இறுதிப் போட்டிக்குத் தெரிவான 12 நாடகங்களில் ஒன்றாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டது.

1980இல் யாழ். துரையப்பா விளையாட்டரங்கில் டி.எம். செளந்தரராஜனின் கச்சேரி நடந்தது. அதனைப் படம்பிடிக்க கொழும்பிலிருந்து வீடியோ கமராக்களுடன் படப்பிடிப்பாளர்கள் வந்திருந்தனர். அப்போது தான், தான் முதன் முதல் வீடியோ கமராவைப் பார்த்ததாகவும், அந்தக் கணத்திலேயே தனது இரட்டை மனிதர் நாடகத்தைப் படமாக்கும் முயற்சியில் இறங்கியதாகச் சொல்கிறார். அப்போது யாழில் இயங்கிய விக்டர் அன்ற் சன்ஸ் இல் விசாரித்த போது படம் எடுக்க மணித்தியாலத்துக்கு 2,500 ரூபா செலவாகும் என்றார்கள். தனது மோதிரத்தை விற்று 2,500 ரூபா சேர்த்துக் கொண்டு படத்தை ஆரம்பித்த போது 2வது காட்சியுடன் காசு முழுவதும் முடிந்துவிட்டதாக நகைச்சுவையுடன் குறிப்பிடுகிறார். அப்போது அவருக்கு வயது 18.

இதன் பின்னர் வி.ரி.ஏ. விஸ்வாவின் ‘காலம் பதில் சொல்லும்’ போன்ற வீடியோ படங்களில் நடித்துக் கொண்டிருந்த கேசவராஜை அவர் பார்த்த மகேந்திரனின் ‘முள்ளும் மலரும்’ என்ற படம் தான், ஒரு நல்ல படம் எடுக்க வேண்டும் என்று நெறியாள்கைத் துறைக்கு அவரை அழைத்துச் சென்றது. யாழ் பொது நூலகத்தில் வாசித்த திரைப்படங்கள் பற்றிய புத்தகங்கள், பிரெஞ்சு நட்புறவுச் சங்கத்தினர் காட்டிய திரைப்படங்கள், மற்றும் ராதேயன், ஓவியர் மணியம், ‘நிர்மலா’ அருமைநாயகம் ஆகியோருடனான தொடர்புகளும் திரைப்படம் பற்றிய இவரது தேடலுக்கு உதவின.

காலங்களில் கேசவராஜ் அவர்களுடன் இப்படம் பற்றி உரையாடியது குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாகும்.

அடுத்து ‘கசப்பு’ என்ற குறும்படத்தை இவர் இயக்கியிருந்தார். ஒப்பரேசன் லிபரேசன் நடந்த காலகட்டத்தில் ஒரு உழைப்பாளி – குடிசை காலையில் வேலைக்குச் சென்று மாலையில் வீடு திரும்பும் வரை சந்திக்கும் இன்னல்கள் பற்றிய படம். ஓவியர் சூடாமணி இதன் கதையை எழுதியதோடு அதில் நடித்தும் இருந்தார்.

இதன் பின்னர் 1994இல் அரியாலை சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தில் சந்தித்த முதியவருடன் பேசிக் கொண்டிருந்த போது “எல்லாப் பிள்ளைகளும் வெளிநாடு போய்விட்டார்கள். கடைசி நேரம். இரவல் கொள்ளி” என்று சொன்னது கேசவராஜ் மனதைத் துளைத்தது. அத்தோடு இவரது குழந்தையும் அடிக்கடி கனவில் வந்து போனது. இரண்டையும் இணைத்து ‘பிஞ்சுமனம்’ என்ற நெஞ்சத்தை அள்ளும் ஒரு திரைப்படத்தை எழுதி இயக்கினார். இந்தப் படத்தில் வந்த ‘பூத்தகொடி பூக்களின்றித் தவிக்கின்றதே’ என்ற பாடலையாரும் இலகுவில் மறந்துவிடமுடியாது. ராஜன் இசைக்குழு இப்படத்துக்கு இசை அமைத்திருந்தனர்.

1996இல் தமிழகத் திரைப்பட இயக்குனர் மகேந்திரன் அவர்கள் வன்னிக்கு வந்து திரைப்படங்கள் பற்றிப் பயிற்சி வகுப்புகள் எடுத்தார். இதில் கேசவராஜ் பங்கு கொண்டார். இந்நாளில் தாமரைச்செல்வியின் ஒரு கதையை மகேந்திரன் குறும் படமாக எடுத்த போது ஒரு காட்சியில் கேசவராஜின் நடிப்பைப் பார்த்துவிட்டுப் பேசமுடியாமல் கண் கலங்கியவாறு படப்பிடிப்பை ரத்து செய்துவிட்டு “நீதான் எனது வாரிசு” என்று சொன்னதை தன் வாழ்நாளில் மறக்கமுடியாத சம்பவமாகக் குறிப்பிடுகிறார். இன்றும் தனது குரு மகேந்திரனுடன் இவர் தொடர்பில் உள்ளார்,

திரைப்படத் துறையில் கால்பதித்தாலும் நாடகங்களிலும் அவ்வப்போது நடித்து வந்-

இக்குறும் திரைப்படம் விளக்கியது.

இலங்கையில் இலண்டன் Scriptnet என்ற நிறுவனம் சிறந்த திரைப்பட பிரதியாக்கத்துக்கான ஒரு போட்டியை நடாத்தியது. இப் போட்டிக்கு ஏறத்தாள 300 திரைப்பட பிரதிகள் கிடைத்தன. அதில் 3 சிறந்த பிரதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. அதில் ஒன்றாக கேசவராஜனின் The War & The Man என்ற பிரதியும் தெரிவானது. கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் பிரதியை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ந்திருந்தார்.

இந்தப் பிரதியை வாசித்த களனி பல்கலைக் கழக பேராசிரியையான இரந்தி என்பவர் ஊருக்கு வந்து இப்பிரதியின் பிரதான பாத்திரமான அம்மம்மாவைச் சந்தித்தது மட்டுமல்லாமல் இதனை தமிழ் - சிங்களம் இரு மொழிகளில் கேசவராஜ் அவர்களுடன் இணைந்து இயக்குவது பற்றி ஆலோசித்தும் இருந்தார். யுத்தம் காரணமாக அது கைகூடவில்லை.

தற்போது காதல்.Com, கோடம்பாக்கம் போன்ற திரைப்படங்களை எடுத்த நிறுவனத்துக்காக ‘பனமரக்காடு’ என்ற ஈழத்துத் திரைப்படத்தை எழுதி இயக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

தமிழக சினிமாவில் தற்போது தான் மைனா, கோவிற்பாணையம் போன்ற பிரதேச வழக்குடன் கூடிய மண்ணின் அடையாளத்தை வெளிக்கொணரும் படங்கள் வருகின்றன. ஆனால் 85களிலேயே ஈழத்தில் இதனை நிதர்சனமாக்கியவர் கேசவராஜ் அவர்கள்.

திரைப்படம் எடுப்பதற்கான தன் வாழ்நாள் ஆவணங்களையும், உபகரணங்களையும் இறுதி யுத்தத்தில் இழந்துவிட்ட சோகத்தையும் மீறி அவரிடம் புதிய முயற்சிகளுக்கான உணர்வும், உத்வேகமும் தெரிகின்றன.

sriskandan@thaiveedu.com